

ΑΝΕΞΑΡΤΗΤΟΣ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ

ΤΗΣ

ΕΛΛΑΔΟΣ.

Οπου Προσέβαν την Αθήναιον.

Αριθ. 39.

Τῇ ἐκείνῃ πέντε Τάδερα Ἰσπανικὰ προπληρωτὰ τὰ ἔμνη καὶ ἑλληνικὰ ἐκδίδεται διὰ τῆς ἐκδοράδος.

ΕΝΔΙΓΙΝΗ ΤΡΙΤΗ 22. ΜΑΪΟΥ.

ΕΣΩΤΕΡΙΚΑ.

Εγχώριοι Εἰδήσεις.

Εξ Αιγίνης.

Βεβαιῶται ἐπισήμως ὅτι ὁ Αὐτοκράτωρ
πασὶν τῶν ρωσικῶν ἐξέλεν εἰς τὴν Ελλάδα
πρὸς τὸν ἐξουχέτατον ἡδὼν Κυβερνήτην ἰκανὴν
κρημάτων ποσότητα, ὥστε καὶ ὁ κατὰ τῶν
πλεῖστον ἡμῶν πόλεμος δι' αὐτῶν νὰ ἐνεργηθῇ,
καὶ οἱ ἐνδεεῖς νὰ ἐξυκουμηθῶσι.

Εκ Σύρας, τῇ 15 Μαΐου.

Κατὰ τὰς ὁδοὺς ἐλάσμεν ἐκ Κωνσταντι-
νουπόλεως δι' Ἑλλάδος πλεονεχίας εἰδήσεων.
Ἡ πόρτα ἐκήρυξε καὶ αὐτὴ πρὸ ὀλίγου τὸν
κατὰ τῆς ῥωσικῆς πόλεμον.

Οἱ τρεῖς ρωσικοὶ σῖχαι, οἵτινες διέδωκαν
τὸν Πρῶτον συνέγραπτο ὑπὸ διακοσίων χιλιά-
δων εἰς δὲ τὴν ἐτέραν ὄχλην τοῦ ποταμοῦ
ἦσαν εἰσέτι εφρατεύματα διακοσίων πεντήκον-
χιλιάδων. τῇ δὲ 20. Ἀπριλλίου ἐσῆλθον εἰς ῥώσσοι
εἰς Βορκορέζιν.

19. Μαΐου.

Πλοῖον ἐλλείπον ἀπὸ Κωνσταντινουπόλεως. 4.
ἡμέρας, καὶ ἔφερεν ἐκείθεν ἰδιαιτέρα γράμματα
ἔως 15 τοῦ παρῆντος, ἀναγγέλλοντα ὅτι ὁ Ρωσ-
σοί, μετὰ μικρὸν πόλεμον ἐκυρίευσαν τὴν Βρα-
σίαν. ἐξακολουτοῦσεν εἰς Κωνσταντινουπόλιν ἡ κα-
ταδίωξις τῶν καθολικῶν ἀρμενίων παρὰ τοῦ
Σουλτάνου ἐκ τῶν ὁποίων εἰς διαίτημα 10.
ἡμερῶν, ἔρθαν ἐπὶ 130.

Ἀπόσπασμα γράμματος ἐκ Μεθώνης τῇ 10 Μαΐου

Ἡ πρὸ ἡμῶν καὶ δύο μηνῶν φανερωθεῖσα
εἰς τὸν τόπον τοῦτον νόσος εἶναι ἀναφύεσθαι ἢ
παύεσθαι. Οἱ ἱατροὶ οἵτινες προτέρω ἐδιχνο-
ουν, ἤδη εἶναι ὅλοι κατὰ τοῦτο σύμφωνοι.
Ἡ ἀρμόβουλία συνετέλεσε νὰ ἀυξηθῇ τὸ κακόν.

διότι δὲν ἐγένετο ἐξ ἀρχῆς ἡ ἀπαιτημένη περὶ
υγείας φρουρὴ· διὸ καὶ διεδόθη ἡ νόσος καὶ εἰς
τὰ τάγματα, ὁ ἱατρός τοῦ πρώτου τάγμα-
τος, δευτεῖς εἶναι εἰς Ναβαρίνους διὰ προφύλα-
ξιν, ἐρολυνθη καὶ αὐτός· τὸ δὲ τάγμα τοῦτο ἔ-
χει ὑπὲρ τοῦς ἐξέκιντα ἀσθεῖς. Εἰς τὴν Με-
θώνην ἀπεθίσκουν καθ' ἡμέραν εἰκοσι ἡ τριά-
κοντα ἀσθενεῖς. Ὁ Ἰσραηλιτὴς κατέφυγεν εἰς
τι ἀίσιον πλοῖον ἐντὸς τοῦ λιμένος τῶν Ναβα-
ρίνων τὴν πρόσυχον ἄλευρον πωλεῖται ἡμισυ καὶ
τοῖα γόστια τῶν ὀκνῶν. ὅθεν ἡ δυσυχία κατήνη-
σεν εἰς τὸν ἐσχάτον βαθμόν.

Δυσὲς γυπτιακὴ καὶ ὅττι εἰσῆλθεν πρὸ ὀλί-
γου εἰς τὸν λιμένα τῶν Ναβαρίνων. Ἀγνοεῖται
εἰσέτι ἂν αὐτὰ ἦναι φορτωμένα, καὶ διὰ τοῦ
Ἡ Εμφάνισις των προξένητε μέγχι θάμβος, δι-
ὅτι πρὸ εἰκοσιπέντε ἡμερῶν ὁ ἀποκλεισμός εἶναι
τίσπον αὐτῆς ὥστε ἀδύνατον καὶ εἰς αὐτὰ τὰ μικρὰ
πλοῖα νὰ διαβῶσιν ἐκ Ναβαρίνων εἰς Μεθώνην.

Πρὸς τὸν καταφρονούμενον ἐννεοτον πολίτην

Βλέπεις ὅτι προτιμάται τις εἰς τὰς ὑπηρε-
σίας τῆς Πατρίδος, σὺ δὲ καταφρονούμενος, ἀ-
παρτίπτεσαι συλλογίσθητι ὅτι εἶναι ἀδύνατον
νὰ προκαληθῇς καὶ σὺ εἰς τοιαύτην ὑπηρεσίαν,
ἂν δὲν κάμῃς ὅτι ἔκαμεν ὁ προτιμώμενος.

Ἐχε δὲ πάντοτε κατὰ νοῦν ὅτι δευτεῖς ἀναδέ-
χεται ἐπ' ἀγγεληνίτι παρ' Ἀξίαν, αὐτὸς ἐπιφέρει
ἀπὸ τῆς θάλασσης κατὰ τῆς Πατρίδος· καθότι ἀ-
ναλίσκων θάρος ὑπὲρ τὰς δυνάμεις του δὲν δύ-
ναι νὰ ἐκπληρώτῃ τὰ καθήκοντά του καὶ ἰδοὺ
ὁλίσκει τὴν Περσίδα· ἐπειδὴ δὲ παρέλειψε καὶ
τὸ ὀπίον εἶδνατο νὰ βασάτῃ φορτίον, ἰδοὺ καὶ
ἐπὶ θάλασσαν, κατὰ τοῦ ἔθνους (α)

α) Εἰν ὑπὲρ δύναμιν ἀναλίσκει τι πρόσθεν
καὶ ἐν τούτῳ ἡσχάθησεν, καὶ ὁ ἔθνος
ἐκπληρώται, παρέρχεται.

αυτοί, διὰ τοῦτο πάντες ἔβλεπον οἱ Ἕλληνες τοὺς Ὀθωμανοὺς ὡς ἐχθροὺς των. Ὅθεν καὶ οἱ νομοθέται τῶν ἐθνῶν ταῦτα προβλέποντες, διώρισαν κερδόν, μετὰ παρέλευσιν τοῦ ὁποίου πρέπει νὰ γίνονται αἱ πολιτογραφήσεις, καὶ ὅχι εὐθὺς ὥς πατήσῃ ὁ ξένος τὴν ἀλλοτρίαν γῆν· μετὰ δὲ τὴν πολιτογράφειαν ἐνομοθέτησαν νὰ παρέλθωσιν ἱκανὰ ἔτη, καὶ τότε ὁ πολιτογραφηθεὶς νὰ ἀξωθῇ δημοσίου ὑπηρεσίας. Διὰ δὲ τούτου τοῦ νόμου σκοπὸν ἔχουσιν εἰ νομοθέται νὰ συμμορφωσῶσι διὰ τῆς πολυετίας τὴν ξένον τούτων μετὰ ἤδη τῶν αὐτοχθόνων, διὰ νὰ μὴ ἐπισυμβῇ τι σκάνδαλον εἰς τὴν πολυσύνθετον μηχανὴν τῆς κοινωνίας.

Τὸ Νομοθετικὸν τοῦ Ἑλληνικοῦ ἔθνους ἐνομοθέτησε καὶ αὐτὸ περὶ πολιτογραφήσεως, ἐξείρεσε δὲ ἀπὸ τοῦ νόμου τούτου μόνον τὸν ἐξοχώτατον ἡμῶν Κυεὺν τὴν διὰ τὰς περιζήσεις καὶ διὰ τὰ φδοτῆται, ποιῆσαν αὐτὸν πολίτην ἕλης ἐν γενεῇ τῆς Ἑλλάδος. Καθότι τὸ σκοπούμενον τῆς πολιτογραφήσεως δὲν εἶναι, εἰμὴν το νὰ ἀπελαύσῃ ὁ πολιτογραφηθεὶς τοῦ πολίτου τὰ δικαιώματα· καὶ ἂν δὲν ἀναβῇ εἰς τὸν βαθμὸν τῆς πολιτογραφήσεως, δὲν δύναται ποτε νὰ ὑψωθῇ ἐπὶ τὸν βαθμὸν τῶν πολιτικῶν δικαιωμάτων. Ὡς προεβλέψαν τὸ Ἑλληνικὸν ἔθνος τὸν ἐξοχώτατον ἡμῶν Κυβερνήτην ἐπὶ τὸν αἰώτατον βαθμὸν τοῦ μεγίστου δικαιώματος τοῦ πολίτου, καὶ διαπισεῦσαν πρὸς αὐτὸν τοὺς οἰάκας τῆς μεγάλης νηόστου, εἶνα. προήλοτα του ὅτι καὶ τὸν ἔχει πολιτογραφημένον, πολίτην του δηλαδὴ καὶ αὐτεῖον· διότι εἶναι τὸ μόνον αὐτάτονον νὰ διαπισεῦσῃ τις εἰς ξένον τὴν ἰδίαν του ὑπαρξίν· Ὅθεν καὶ πρὸς τὴν αὐτοῦ ἐξοχότητα καθωσίασε τὸ πολιτογραφεῖν τοὺς ξένους, κατὰ τὸν 30. τοῦ Πολιτικοῦ Συντάγματος, διότι ἄλλως, πῶς εἶναι ποτὲ δυνατόν νὰ δώσῃ τις πρὸς ἄλλον ὅ,τι αὐτὸς δὲν ἔχει· εἶναι ὁ αἰεὶ ἐρωσύνη, καὶ ὁ μὴ πολίτης πολιτικὸν δικαίωμα· Ἀρα αἰγεγενημένοι πολιτογραφῆσεται, τὸ ὁποῖον ὁ Κύριος Συντάκτης τῆς Γεν. Ε. κατεχώρισε μετὰ τὴν πομπὴν χωρὶς νὰ ἐρυθῇ, παραβλέπων τοὺς κανόνας τοῦ πολιτικοῦ μας Συντάγματος, οὕτως ἐναυταί των συνταγματικῶν διατυπώσεων, καὶ μὴ ἐκτελεσθεῖσαι παρὰ τῆς Κυβερνήσεως, εἶναι παράνομαι καὶ ἐπομένως ἄκυροι.

(ἡ συνέχεια εἰς τὸ ἐπόμενον φύλλον).

Εὐθέως, ἐλευθέρως, κατὰ τὸ Συντάγμα, τὴν γάμην, φρονούμεν ὅτι, προλλαμβανόμεν νῦν διὰ τῆς διορθώσεως τῶν ἀνεκταίων, ἀπείνεται πρὸς γενικὴν ὁρέλειαν τῆς ὅλης Πατρίδος· τὸ ὁποῖον εἶναι τὸ μόνον σκοπούμενον τῶν ἀγωνισμάτων. Ομολογοῦντες δὲ εἰλικρινῶς τὴν ἀνθρώπινον τοῦ νοῦς ἡμῶν ἀδυναμίαν, παρακαλούμεν τὸν ἀπαθῆ ἀνγκυλώσημας, ἐκ κρίνῃ ὅτι φρονούμεν μὴ ὀρθῶς, νὰ κάμῃ τὰς παρατηρήσεις του, καὶ ἡμεῖς εὐχαρίστως τὰς καταχωρίζομεν εἰς τὴν ἰδίαν μας ἐφημερίδα.

Παρατηρεῖται ὅτι ὁσάκις λαμβάνῃ ἡ Πατρίς χρεῖαν ὑπηρετῶν εἰς τὰς δημοσίους τρεφάς, ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον ἀναδέχονται τὴν ἑξέρω τοῦτο χρεὶν οἱ τινες καταναγκασμένοι, ὑποφέροντες τοὺς εἰς τὰς τροφὰς κόπους χρεὶν τῆς Πατρίδος. οἱ δὲ λοιποὶ Ἕλληνες εἰς τὴν ὑπηρεσίαν ταύτην εἶναι ἀίκανοι.

Οἱ ὀφθαλμοὶ τῆς ἀλώπεκος ἐκπέμπουσιν εἰς τὸ σκοτὸς σπινθῆρας λαμπροὺς. Ὅταν λοιπὸν ἡ ἀλώπηξ ὑπάγῃ τὴν νύκτα εἰς τινὰ ὑψηλὸν ὄρειθωνα, κατευθύνει, λέγουσι, τοὺς ὀφθαλμοὺς τῆς ὑπὸς εἰς τὰς ὄρειθας, διὰ νὰ τὰς σκοτίσῃ μετὰ τὴν λάμψιν, καὶ οὕτω πεσοῦσαι κατὰ αἰθριθες νὰ τὰς φάγῃ τὸ ὅποιον καὶ κατασφθαί. Ἡ ἀλώπηξ, φαίνεται, εἰδίδασκε καὶ τινὰς ἡμετέρους νὰ καταβαρύνωσι μετὰ ἡλίου τὰς μύτας των, διὰ νὰ λαμπρύνωσι τὰ ὄμματά των, σκοποῦντες νὰ κέρσωσι πρὸς τοὺς Ἕλληνας τὸ ἀποτελεσμα τῆς ἀλώπεκος πρὸς τὰς ὄρειθας. Ἀλλ' ἂν μάλιστα ἔτι, εἰναι αὐτοὶ ἡμεῖς ἀλώπεκες, οἱ Ἕλληνες δὲ εἶναι ὄρειθες· ἀλλ' οὐτ' ἀπὸ τοιαύτας λάμψεις ἐκθαμβοῦνται, καταμαθόντες τὸ τέλος, διὰ τὸ ὁποῖον μηχανεύονται οἱ σπινθῆρες τῶν ὀμμάτων.

Ἡ ἰσταῦσα ἀπῆλεια, ἥτις εἶναι πολλὰ περιωρισμένη, ἀγνοεῖται εἰσέτι ὅτις φάσμα εἶναι. Οἱ ἱατροὶ ἀκόμη δὲν ἀνέλασαν περὶ αὐτῆς καταφατικῶς, ἀλλὰ πάντοτε ἀμφισβόλως. Τὸ πιθανώτερον κρίνεται ὅτι αὕτη εἶναι τυφώδης τις νόσος δραστήρια. Παρατηρεῖται δὲ ὅτι πτωχοὶ τινες ἀσθενοῦσι, καὶ ἐπιδηλοῦνται καὶ ἴσως τοῦτο εἶναι ἀποτέλεσμα τῆς κακῆς ζωῆς. Πρὸ τεσσάρων ἡμερῶν εἰς τὴν πόλιν δὲν ἤκούσθη θάνατος.